

Brüsszel, 2017. október 4.
(OR. en)

12830/17

Intézményközi referenciaszám:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	12334/17
Biz. dok. sz.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a reziliens energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (első olvasat) – Általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

1. Az Európai Tanács a 2014. október 23–24-i ülésén megállapodott az Európai Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretéről, és jóváhagyta azt a jogilag kötelező erejű uniós célt, amelynek értelmében 2030-ra legalább 40%-kal kell csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az Unióban az 1990-es szinthez képest¹. Ez a célkitűzés egyben az EU és a tagállamok tervezett nemzeti vállalása, melyet 2015. március 6-án nyújtottak be az UNFCCC-nek.

¹ EUCO 169/14.

2. A Bizottság 2016. július 20-án két jogalkotási javaslatot fogadott el a kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli ágazatoknak a teljes kibocsátáscsökkentési erőfeszítéshez való hozzájárulására vonatkozóan: egyrészt a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról („erőfeszítés-megosztási rendelet”)², másrészt a földhasználathoz, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről („LULUCF-rendelet”)³.
3. Az erőfeszítés-megosztási rendeletre vonatkozó javaslat a nemzeti kibocsátáscsökkentési célértékeket az egy főre jutó relatív GDP alapján határozza meg, és azon tagállamok esetében, amelyek egy főre jutó GDP-je meghaladja az uniós átlagot, a célértékeket a költséghatékonyság elve alapján kiigazítja. A javaslat megtartja a jelenlegi rugalmassági eszközöket (az éves kibocsátási jogosultságok tartalékolása, illetve és előzetes felhasználása, jogosultságok tagállamok közötti átadása). Tartalmaz továbbá két új rugalmassági rendelkezést: az egyik a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatás és az erdőgazdálkodás („LULUCF”) területét érintő egyes elszámolási kategóriákból származó nettó elnyelések korlátozott körű figyelembevételének lehetősége az erőfeszítés-megosztási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozó célok teljesítéséhez; a másik az az egyes tagállamoknak nyújtott lehetőség, hogy az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek egy meghatározott mennyiségét (összesen 100 milliót) arra használják fel, hogy ellentételezzék a kibocsátásokat az erőfeszítés-megosztási rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban.
4. Az Európai Parlament 2017. június 14-én 48 módosítást fogadott el a Bizottság javaslatára vonatkozóan.
5. A Gazdasági és Szociális Bizottság 2016. december 14-én, a Régiók Bizottsága 2017. március 22–23-án nyilvánított véleményt.
6. A (Környezetvédelmi) Tanács három alkalommal folytatott megbeszélést az erőfeszítés-megosztási rendeletre és a LULUCF-rendeletre vonatkozó javaslatról. A legutóbbi megbeszélésre 2017. június 19-én került sor az elért eredményekről szóló, a máltai elnökség által készített jelentés⁴ alapján.

² 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ 9861/17.

7. Az észti elnökség intenzíven folytatta a javaslattal kapcsolatos munkát. Az Állandó Képviselők Bizottsága (Coreper) 2017. szeptember 27-én megvizsgálta az új elnökségi kompromisszumos szöveget⁵. A delegációk széleskörűen támogatták egyrészt azt a célt, hogy a Tanács fogadjon el általános megközelítést, másrészt azt, hogy a Tanács az elnökségi szöveg alapján folytassa a megbeszéléseket. A Coreper keretében folytatott megbeszélést követően az elnökség csak egy helyen változtatott a szövegen, a (2) preambulumbekkezdésben, amelyet **félkövér, aláhúzott betűk** jelölnek (az eredeti bizottsági javaslat korábbi módosításait aláhúzás jelöli).
8. A szöveget benyújtjuk a (Környezetvédelmi) Tanácsnak, hogy a 2017. október 13-i ülésén általános megközelítés elfogadása céljából megvitassa azt.

II. A JELENLEGI HELYZET

9. A Tanácsban folytatott megbeszélések során a delegációk általában véve nem kérdőjelezték meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2030-ig való csökkentésére javasolt nemzeti célértékeket, amelyek a bizottsági javaslat I. mellékletében százalékban vannak megadva. Ehelyett annak érdekében, hogy a javaslat összességében kiegyensúlyozott legyen, a megbeszélések a kezdetektől fogva az alábbi központi kérdésekre koncentráltak: a lineáris kibocsátáscsökkentési pálya kezdőpontja (4. cikk), rugalmasság a LULUCF területén (7. cikk és III. melléklet), az egyszeri rugalmassági mechanizmus (6. cikk és II. melléklet) és egyes tagállamok jogosultságának kiigazítása (a 10. cikk (2) bekezdése és a IV. melléklet).
10. A delegációk a fenti fő kérdések némelyike kapcsán a bizottsági javaslathoz képest több alternatív megközelítést is megvitattak, de ezek egyike sem kapott jelentősebb támogatást. A megbeszélések előbbre vitelének elősegítése érdekében a máltai elnökség a biztonsági tartalék bevezetésével a javaslatot egy új elemmel bővítette ki (új 10a. cikk). A javasolt biztonsági tartalék célja több tagállam fenntartásainak elosztatása a bizottsági javaslat központi elemeinek módosítása nélkül. A Tanács 2017. júniusi ülésén a delegációk üdvözltek az elnökség törekvéseit és többen közülük úgy vélték, hogy a továbbiakban a javasolt megközelítést kellene követni.

⁵ 12334/17.

11. Ezért az észt elnökség ideje alatt a munka a biztonsági tartalék működésére vonatkozó rendelkezések egyértelművé tételére összpontosult, ideértve a tartalék nagyságát és az igénybevételére vonatkozó feltételeket is. A javasolt biztonsági tartalék 2032-ben lesz elérhető azon kevésbé jómódú tagállamok számára, amelyek túlteljesítik a 2013–2020-ra kitűzött céljaikat, és amelyek az egyéb rugalmassági rendelkezések használata ellenére sem tudják elérni a 2030-ra vonatkozó kibocsátáscsökkentési célértékeiket. A biztonsági tartalék azon az elven alapul, hogy a tartalék nem áshatja alá az Unió azon céljának teljesítését, hogy a javasolt rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra 30%-kal csökkenjen az üvegházhatású gázok kibocsátása.
12. Az elnökség véleménye szerint a biztonsági tartalék a jelenleg javasolt formában több tagállam fenntartásaira is méltányos és kiegyensúlyozott megoldást nyújt anélkül, hogy aláásná a bizottsági javaslat környezeti integritását. A legtöbb delegáció elvben támogatja a biztonsági tartalékot. Többen is jelezték azonban, hogy csak akkor támogatják, ha a bizottsági javaslat többi központi eleme változatlan marad. A tartalék maximális mérete továbbra is nyitott kérdés, ezért az elnökség által javasolt érték (100 millió) továbbra is szögletes zárójelben szerepel: egyes delegációk nagyobb értéket javasolnak, míg mások annak bármilyen megemelését ellenzik, vagy épp alacsonyabb értéket támogatnak.
13. Néhány olyan delegáció, amely nem ért egyet a kibocsátáscsökkentési pálya Bizottság által javasolt kezdőpontjával, úgy véli, hogy a biztonsági tartalék nem jelent kielégítő választ aggályaikra. Egy delegáció a közelmúltban azt javasolta, hogy kivételes körülmények esetén igazítsák ki a tagállamok egy bizonyos csoportja számára a jogosultságokat; ez kiegészítené a 10. cikk (2) bekezdése szerinti kiigazítást. Egy másik delegáció azt javasolta, hogy bizonyos tagállamok számára tegyék lehetővé a LULUCF területén biztosított rugalmasság újraelosztását, amennyiben a 2021–2030-as időszak során a nettó elnyelések 280 milliós összmenyiségénél kevesebbet használnak fel az erőfeszítés-megosztási rendeletnek való megfelelés érdekében.

14. A Coreper szeptember 27-i ülésén folytatott megbeszélésen több delegáció is támogatta mindkét fenti javaslatot. Több más delegáció ugyanakkor vizsgálati fenntartással élt az új javaslatokra vonatkozóan, mások pedig attól tartottak, hogy a javaslatokkal felborulna az a kényes egyensúly, amelyet az elnökségi szöveg teremtett, és ezért jobbnak vélték a szöveget abban a formában megtartani, ahogy az a Coreper elé került. Az elnökség ezért úgy döntött, hogy megvitatás céljából minimális változtatásokkal továbbítja a Tanács számára a legutóbbi kompromisszumos szöveget.

IV. ÖSSZEGZÉS

A fentiek alapján felkérjük a Tanácsot, hogy az e feljegyzés mellékletében foglalt szöveg alapján fogadjon el általános megközelítést, amely a későbbiekben alapul szolgál majd az e javaslatról az Európai Parlamenttel a rendes jogalkotási eljárás keretében folytatandó tárgyalásokhoz.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a reziliens energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az [...] 525/2013/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára⁶,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁷,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére⁸,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

- (1) A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről 2014. október 23–24-én elfogadott [...] következtetéseiben az Európai Tanács jóváhagyta azt a kötelező célt, hogy az európai uniós gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátását 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal kell csökkenteni, és ezt a célkitűzést a 2016. március 17–18-i következtetéseiben is megerősítette. [...]

⁶ HL C [...], [...], [...]. o.

⁷ HL C [...], [...], [...]. o.

⁸ HL C [...], [...], [...]. o.

- (2) A 2014. október 23–24-i következtetéseiben az Európai Tanács kijelentette, hogy a célkitűzést az Uniónak együttesen, a lehető legköltséghatékonyabb módon kell teljesítenie, továbbá hogy ennek érdekében a 2005-ös szinthez képest 2030-ra a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁹ létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó ágazatokban 43%-os, az azon kívüli ágazatokban pedig 30%-os csökkentést kell elérni[...]. E kibocsátáscsökkentés elérésében valamennyi gazdasági ágazatnak és valamennyi tagállamnak részt kell vennie, mégpedig úgy, hogy a méltányosság és a szolidaritás szempontjai kiegyensúlyozottan érvényesüljenek. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli ágazatok esetében a nemzeti csökkentési célkitűzések meghatározására szolgáló módszert – a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban¹⁰ említett elemekkel együtt – a 2030-ig terjedő időszakban is alkalmazni kell, a vállalatokat tehát az egy főre jutó relatív GDP alapján kell elosztani. **A 2030-ra meghatározott teljes uniós csökkentéshez minden tagállam hozzá fog járulni, a 2005-ös kibocsátási adatokhoz képest 0–40%-ig terjedő célkitűzésekkel.** Az uniós átlag feletti egy főre jutó GDP-vel rendelkező országok csoportján belül a tagállami célokat úgy kell kitűzni, hogy – relatív értelemben – méltányos és kiegyensúlyozott módon jelenjen meg bennük a költséghatékonyság iránti igény. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése terén kitűzendő céloknak segíteniük kell a hatékonyság és az innováció ügyét az európai gazdaságon belül, és különösen az épületek, a mezőgazdaság, a hulladékgazdálkodás és a közlekedés területén kell – annyiban, amennyiben ezek a területek e rendelet hatálya alá tartoznak – javulást előidézniük.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 406/2009/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

- (3) Ez a rendelet egyúttal azon vállalatok teljesítését is szolgálja, amelyeket az Unió az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött, az Unió által a 2016. október 5-i (EU) 2016/1841 tanácsi határozattal¹¹ megerősített Párizsi Megállapodás¹² értelmében vállalt. Az Uniónak a gazdaság teljes egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos vállalatát a tervezett nemzeti vállalatok [...] tartalmazza, melyet az Unió és a tagállamok a Párizsi Megállapodásra tekintettel 2015. március 6-án [...] nyújtottak be az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Titkárságának. A Párizsi Megállapodás 2016. november 4-én hatályba lépett és felváltja az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott megközelítést, amelynek alkalmazása 2020-ban megszűnik.
- (4) [beépült a (3) preambulumbekzdésbe]
- (5) A tiszta energiára való áttéréshez szükség van a beruházók magatartásának megváltozására, továbbá olyan ösztönzőkre, amelyek a teljes szakpolitikai spektrumra kiterjednek. Annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok rendelkezésére, az Unió kiemelten törekszik a reziliens energiaunió létrehozására. Ennek eléréséhez egyrészt ezzel a rendelettel folytatni kell az ambiciózus éghajlat-politikai fellépést, másrészt „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című bizottsági közleményben¹³ foglaltaknak megfelelően előrehaladást kell elérni az energiaunió egyéb vonatkozásaival kapcsolatban.

¹¹ A Tanács 2016. október 5-i (EU) 2016/1841 határozata az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

¹² HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

¹³ 6594/15 - COM(2015)80 final.

- (6) E rendelet hatályának ki kell terjednie az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPPC) szerinti „energia”, „ipari eljárások és termékfelhasználás”, „mezőgazdaság” és „hulladék” kategóriákban keletkező kibocsátásra, ahogyan azokat az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ meghatározza, de nem terjedhet ki a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásra. E rendelet – a 7. cikkének és 9. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül – nem alkalmazandó az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet [a LULUFC-rendelet]^{15**} hatálya alá tartozó tevékenységekre.
- (7) Az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében, valamint a nemzeti és az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekben jelenleg rendelkezésre álló adatok nem elegendőek a polgári légi közlekedésből tagállami szinten keletkező, a 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem tartozó szén-dioxid-kibocsátás nemzeti szintű meghatározásához. Az Uniónak a bejelentési kötelezettségek elfogadásával nem szabad olyan terheket rónia a tagállamokra és a kis- és középvállalkozásokra, amelyek nincsenek arányban az elérni kívánt célokkal. A 2003/87/EK irányelv hatálya alá nem tartozó repülésekből származó szén-dioxid-kibocsátás elenyésző része a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak, és az erre a kibocsátásra vonatkozó bejelentési rendszer létrehozása – az ágazat egészére vonatkozóan a 2003/87/EK irányelvben megállapított követelményeket figyelembe véve – indokolatlanul nagy terheket jelentene. Ezért e rendelet szempontjából az IPCC szerinti „1.A.3.A polgári repülés” forráskategóriából származó szén-dioxid-kibocsátást nullának kell tekinteni.
- (8) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás egyes tagállamok által 2030-ig teljesítendő csökkentését az adott tagállam e rendelet hatálya alá tartozó, 2005. évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátásából kiindulva kell meghatározni, figyelmen kívül hagyva azon, 2005-ben már működő létesítmények hitelesített kibocsátásadatait, amelyek csak 2005 után kerültek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá. A 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éves kibocsátási jogosultságokat a tagállamok által benyújtott és a Bizottság által felülvizsgált adatok alapján kell meghatározni.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács .../... rendelete a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL ...).

* Lásd a 11494/2016 dokumentumot [LULUCF].

- (9) A 406/2009/EK [...] határozat éves kötelező nemzeti határértékeken alapuló megközelítésmódját a 2021-től 2030-ig tartó időszakban is indokolt megtartani oly módon, hogy a csökkentési pálya minden tagállam esetében 2020-ban a 2016-tól 2018-ig tartó időszak éves átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátásával induljon, és 2030-ban az adott tagállamhoz rendelt határértékkel végződjön. Azon tagállamok esetében, amelyeknek a 406/2009/EK határozat szerinti határértéke pozitív, továbbá a 2013/162/EU bizottsági határozat¹⁶ és a 2013/634/EU bizottsági végrehajtási határozat¹⁷ szerint a 2017-től 2020-ig tartó időszakban nő az éves kibocsátási jogosultsága, indokolt a 2021. évi kibocsátási jogosultságot úgy kiigazítani, hogy az tükrözze az említett időszak nagyobb kibocsátási képességét. [...].
- (10) [...] Új, egyszeri rugalmassági mechanizmust kell létrehozni annak érdekében, hogy könnyebben tudják teljesíteni a célértékeket egyrészt azok a tagállamok, amelyek nemzeti csökkentési célja jelentős mértékben meghaladja mind az uniós átlagot, mind pedig saját költséghatékony csökkentési potenciáljukat, másrészt azok, amelyek 2013-ban nem osztottak ki ingyenes kibocsátási egységeket ipari létesítményeiknek.

¹⁶ A Bizottság 2013. március 26-i 2013/162/EU határozata a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti, a 2013–2020-as időszakra vonatkozó éves tagállami kibocsátási jogosultságok meghatározásáról (HL L 90., 2013.3.28., 106. o.).

¹⁷ A Bizottság 2013. október 31-i 2013/634/EU végrehajtási határozata a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti, a 2013–2020-as időszakra vonatkozó éves tagállami kibocsátási jogosultságok kiigazításáról (HL L 292., 2013.11.1., 19. o.).

(10a) A 2016 és 2018 közötti üvegházhatásúgáz-kibocsátási átlagérték nem megfelelő kiindulópont azon tagállamok estében, amelyek egy főre jutó GDP-je 2013-ban alacsonyabb volt az uniós átlagnál, mivel e kezdőponttal nem lehet kellőképpen figyelembe venni az ezen államok által 2013 óta tett erőfeszítéseket. Ezért helyénvaló létrehozni egy korlátozott, legfeljebb [100] millió tonna szén-dioxid-egyenértékű külön biztonsági tartalékot, fenntartva ugyanakkor e rendelet környezeti integritását, valamint az e rendelet szerinti minimális vállalásokon túlmutató tagállami fellépés ösztönzőit [...]. A tartalékot azon tagállamok vehetnék igénybe, amelyek egy főre eső bruttó hazai terméke 2013-ban az uniós átlag alatt volt, kibocsátásuk továbbra is a 2013–2020-as időszakra vonatkozó éves kibocsátási jogosultságuk alatt van, és az e rendeletben előírt rugalmassági rendelkezések használata ellenére sem tudják megvalósítani a 2030-ra vonatkozó célkitűzéseiket. [...] Egy ilyen méretű tartalék további politikák bevezetése nélkül lefedné az arra jogosult tagállamok 2021 és 2030 közötti tervezett hiányának nagy részét, ugyanakkor változatlanul ösztönözné további intézkedések meghozatalát. A tartaléknak 2032-től[...] kellene e tagállamok rendelkezésére állnia, amennyiben használata nem akadályozza meg az Unió azon céljának teljesítését, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra 30%-kal csökkentse az üvegházhatású gázok kibocsátását.

(11) Több olyan uniós intézkedés is létezik, amely segíti a tagállamokat az éghajlatváltozással összefüggő kötelezettségvállalásaik teljesítésében, és alapvető szerepet fog játszani az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokból származó kibocsátás szükséges mértékű csökkentésében. Ezek közé tartoznak a fluortartalmú üvegházhatású gázokat, a közúti járművek szén-dioxid-kibocsátását, az épületek energiahatékonyságát, a megújuló energiaforrásból előállított energiát, a tágabb értelemben vett energiahatékonyságot és a körforgásos gazdaságot szabályozó jogi aktusok csakúgy, mint az éghajlatváltozással összefüggő beruházásokra igénybe vehető uniós finanszírozási eszközök.

- (12) A [LULUCF] rendelet meghatározza a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF) ágazatával összefüggő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés elszámolására vonatkozó szabályokat. Míg e rendelet környezeti hatásait, azaz az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért csökkentések mértékét befolyásolja a [LULUCF] rendelet fogalommeghatározásai értelmében vett kiirtott erdőterületekhez, erdősített területekhez, gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó nettó összelenyelések és nettó összkibocsátások összegénél nem nagyobb mennyiség figyelembevétele, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a kötelezettségeik teljesítéséhez szükség esetén legfeljebb 280 millió tonna szén-dioxid-egyenértékű, a tagállamok között a III. mellékletben található értékeknek megfelelően szétosztott rugalmassági mechanizmust vegyenek igénybe. Az össz mennyiség és a tagállamok közötti megosztás meghatározása a mezőgazdaság és a földhasználattal összefüggő más ágazatok viszonylag csekély kibocsátás-visszafogó potenciáljának, valamint az ágazatnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérsékléséhez és az üvegházhatású gázok megkötéséhez való megfelelő hozzájárulásának figyelembevételével történik. Arra az esetre, ha a(z) [LULUCF] rendelet 8. cikkének (6) bekezdése alapján a Bizottság a nemzeti erdőgazdálkodási tervek alapján végrehajtási jogi aktust fogad el az erdőkre vonatkozó referenciaszintek naprakésszé tételére, a Bizottságot[...] fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján olyan jogi aktusokat fogadjon el, amelyek az e rendeletben meghatározott rugalmassági mechanizmusba beépítik a „gazdálkodás alatt álló erdőterület” elszámolási kategória hozzájárulását. E jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottságnak a rendelkezésre álló adatok – és különösen az előrejelzések szerinti és a tényleges betakarított mennyiségek egymásnak való megfelelése – alapján értékelnie kell a gazdálkodás alatt álló erdőterületek figyelembevételének megbízhatóságát. Emellett [...] a [LULUCF] rendelet keretében azt is lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok meghatározott mennyiségű éves kibocsátás-jogosultsági egységet önkéntesen töröljenek annak érdekében, hogy ezt a mennyiséget az annak a [...] rendeletnek való megfelelés értékelése szempontjából figyelembe lehessen venni.

(13) Annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás, továbbá a tagállamok éves kibocsátási jogosultságának teljesítésére vonatkozó ellenőrzések elvégzéséhez szükséges egyéb információk bejelentése és ellenőrzése hatékony, átlátható és költséghatékony legyen, az e rendelettel kapcsolatos éves bejelentési és értékelési követelményeket be kell építeni az 525/2013/EU rendelet érintett cikkeibe. Az említett rendeletnek biztosítania kell azt is, hogy a tagállamok által a kibocsátáscsökkentés terén elért eredmények értékelése továbbra is évenként, az uniós szakpolitikákban és intézkedésekben elért eredmények, valamint a tagállamoktól származó információk figyelembevételével történjen. Az értékelés keretében minden második évben azt is indokolt megvizsgálni, hogy az Unió milyen mértékben jutott közelebb a csökkentési célkitűzései, a tagállamok pedig kötelezettségeik teljesítéséhez. A levonásokat azonban csak ötvenként indokolt figyelembe venni annak érdekében, hogy a [LULUCF] rendeletnek megfelelően a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó potenciális hozzájárulások is beszámíthatók legyenek. Mindez nem érinti a Bizottság azon feladatát, hogy biztosítsa az e rendeletből fakadó tagállami kötelezettségek teljesítését, mint ahogy a Bizottságnak azt a jogkörét sem, hogy ebből a célból kötelezettségszegési eljárásokat indítson.

(13a) Az 525/2013/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(14) Az Európai Tanács a 2014. október 23–24-i következtetéseiben kijelentette, hogy az Unión belüli közös erőfeszítések költséghatékonyságának biztosítása és az egy főre jutó kibocsátás terén 2030-ig elérendő konvergencia érdekében nagymértékben fokozni kell a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok meglévő rugalmassági mechanizmusainak hozzáférhetőségét és igénybevételét. Az összes kibocsátáscsökkentés általános értelemben vett költséghatékonyságának növelése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok éves kibocsátási jogosultságuk egy részét átadják másik tagállamnak. Ezeket az átadásokat kölcsönösen megfelelő módszerekkel, például árverések útján, ügynökként eljáró piaci közvetítők igénybevételével vagy kétoldalú megállapodások megkötésével kell végrehajtani, és gondoskodni kell ezen ügyletek átláthatóságáról. Az ilyen átadások az átadó tagállamban végrehajtott és a fogadó tagállam által ellentételezett, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklését célzó projektek vagy programok következtében jöhetnek létre.

- (15) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség célja, hogy támogassa a fenntartható fejlődést, és segítse a környezet állapotának jelentős mértékű mérhető javulását azáltal, hogy a döntéshozók, a közintézmények és a nyilvánosság számára aktuális, célzott, releváns és megbízható információkat nyújt. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottság munkáját.
- (16) Annak érdekében, hogy az e rendeletről fakadó ügyletek – ezen belül a rugalmassági mechanizmusok igénybevitelével és a megfelelés ellenőrzésével kapcsolatos ügyletek – megfelelő módon elszámolhatók legyenek, a Bizottságot az e rendeletről fakadó ügyletek pontos elszámolásának az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék segítségével történő biztosításával összefüggésben fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. A szükséges rendelkezéseket egyetlen olyan aktusba indokolt foglalni, amely a 2003/87/EK irányelvvel, az 525/2013/EU rendelettel, a [LULUCF] rendelettel és az e rendelettel kapcsolatos elszámolási tárgyú rendelkezéseket egyaránt tartalmazni fogja. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (17) Annak érdekében, hogy a tagállamok éves kibocsátási határértékeit szabályozó 4. cikk végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási jogkört kell ruházni. Ezt a jogkört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁸ megfelelően kell gyakorolni.
- (18) Ez a rendelet nem érinti a benne foglaltaknál szigorúbb tagállami célkitűzéseket.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (19) A tárgyi hatályban a 2003/87/EK [...] irányelv 11., 24., 24a. és 27. cikke szerint bekövetkező változások nyomán megfelelő módon ki kell majd igazítani az e rendelet hatálya alá tartozó maximális üvegházhatásúgázkibocsátás-mennyiséget is. Ebből következően szükség van arra, hogy amikor a tagállamok olyan létesítményekből származó új kibocsátásokat vonnak az e rendeletből fakadó kötelezettségeik alá, amelyek azt megelőzően a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartoztak, e kibocsátások csökkentése érdekében az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban új politikákat kövessenek és új intézkedéseket hajtsanak végre.
- (20) E rendeletet 2024-től fogva ötévente felül kell vizsgálni, és ennek keretében átfogóan értékelni kell végrehajtását. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni többek között az egyes tagállamok helyzetének változásait, valamint a 2018. évi támogató párbeszéd és a Párizsi Megállapodás alapján végzett globális értékelés eredményeit is. Emellett az 525/2013/EU rendelet szerinti rendszeres jelentéstétel részeként a Bizottságnak a 2018. évi támogató párbeszéd kimenetelét is értékelnie kell.
- (21) Mivel e rendelet céljait – különösen a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalás teljesítése érdekében a tagállamok által megteendő minimális vállalatokkal összefüggő kötelezettségek megállapítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és – a rendelet léptékére és hatásaira való tekintettel – ezek a célok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egyrészt megállapítja a tagállamok által megteendő minimális vállalásokkal összefüggő [...] kötelezettségeket, melyek az Uniónak a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó [...] azon célkitűzésének teljesítéséhez szükségesek, hogy a 2. cikk hatálya alá tartozó ágazatokban 2030-ra a 2005-ös értékekhez képest 30%-kal csökkentse az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, másrészt meghatározza az éves kibocsátási jogosultságok meghatározásának és a minimális vállalatok megtételében a tagállamok által elért eredmények értékelésének szabályait.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPPC) szerinti „energia”, „ipari eljárások és termékfelhasználás”, „mezőgazdaság” és „hulladék” kategóriákban keletkező üvegházhatásúgáz-kibocsátásra alkalmazandó, ahogyan azokat az 525/2013/EU rendelet meghatározza, de nem alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásra.
- (2) E rendelet – a 7 cikkének és 9. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül – nem alkalmazandó a [LULUFC] rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra és -elnyelésekre.
- (3) E rendelet alkalmazásában az IPPC szerinti „1.A.3.A polgári repülés” forráskategóriából származó szén-dioxid-kibocsátást nullának kell tekinteni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „üvegházhatásúgáz-kibocsátás”: a szén-dioxid (CO₂), a metán (CH₄), a dinitrogén-oxid (N₂O), a fluorozott szénhidrogének (HFC-k), a perfluor-szénhidrogének (PFC-k), a nitrogén-trifluorid (NF₃) és a kén-hexafluorid (SF₆) tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett, az 525/2013/EU rendelet szerint meghatározott, e rendelet hatálya alá tartozó kibocsátása;
2. „éves kibocsátási jogosultság”: a 4. cikk (3) bekezdése és a 10. cikk alapján a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évre vonatkozóan meghatározott megengedett legnagyobb üvegházhatásúgáz-kibocsátás;
3. „uniós kibocsátáskereskedelmi egység”: a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének a) pontjában meghatározott „egység”.

4. cikk

A 2021-től 2030-ig tartó időszak éves kibocsátási határértékei

- (1) A 2030. évben az üvegházhatásúgáz-kibocsátását minden tagállam a (3) bekezdés alapján meghatározott 2005. évi kibocsátásának legalább az e rendelet I. mellékletében az adott tagállam vonatkozásában megadott százalékkal módosított értékére korlátozza.
- (2) Az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében meghatározott rugalmassági mechanizmusokra és az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti kiigazításra is tekintettel, valamint a 406/2009/EK határozat 7. cikkének alkalmazása miatti levonások figyelembevételével minden tagállam biztosítja, hogy üvegházhatásúgáz-kibocsátása a 2021-től 2029-ig tartó időszak minden egyes évében legfeljebb az egyfelől az e cikk (3) bekezdése alapján meghatározott 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak átlaga által 2020-ra, másfelől az e rendelet I. mellékletében az adott tagállam vonatkozásában megadott határérték által 2030-ra kijelölt két értékre illeszkedő lineáris pálya által kijelölt mennyiségnek feleljen meg.

- (3) A Bizottság [...] végrehajtási aktusok elfogadásával megállapítja az (1) és a (2) bekezdésben a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes évre vonatkozóan meghatározott éves kibocsátási jogosultságok tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett értékét. Ezen végrehajtási aktusok céljára a Bizottság átfogó módon áttekinti a 2005. évre és a 2016–2018. időszakra vonatkozóan a tagállamok által az 525/2013/EU rendelet 7. cikke alapján bejelentett legfrissebb nemzeti jegyzékadatokat. Ezen aktusokban a bizottság feltünteti az egyes tagállamok azon 2005. évi kibocsátási értékeit is, melyeket az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett éves kibocsátási jogosultság meghatározásához felhasznált.
- (4) A Bizottság a végrehajtási aktusokban a tagállamok által a 6. cikk (2) bekezdése alapján bejelentett százalékok figyelembevételével megállapítja továbbá a 2021-től 2030-ig tartó időszakban az egyes tagállamoknak a 9. cikk szerinti megfelelése érdekében figyelembe vehető összmenyiségeket. Ha az összes tagállam kibocsátási, illetve elnyelési összmenyiségének összege nagyobb 100 milliónál, minden egyes tagállam kibocsátási, illetve elnyelési összmenyiségét arányos módon csökkenteni kell úgy, hogy a kiadódó összeg ennél az értéknél ne legyen nagyobb.
- (5) A végrehajtási aktusokat a 13. cikkben meghatározott vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.

5. cikk

Az éves kibocsátási határértékek teljesítése szempontjából figyelembe vehető rugalmassági mechanizmusok

- (1)¹⁹ A 2021-től 2025-ig tartó időszak éveiben bármely tagállam előzetesen felhasználhat a következő évi éves kibocsátási jogosultsága legfeljebb 10 %-ának megfelelő mennyiséget.
- (2) A 2026-tól 2029-ig tartó időszak éveiben bármely tagállam előzetesen felhasználhat a következő évi éves kibocsátási jogosultsága legfeljebb 5 %-ának megfelelő mennyiséget.

¹⁹ A korábbi (2) bekezdés. A korábbi (1) bekezdés szövegét el kell hagyni (felesleges).

- (3) Az a tagállam, amelynek egy adott évi üvegházhatásúgáz-kibocsátása – az e cikk és a 6. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok igénybevételének figyelembevételével – kisebb az adott évi éves kibocsátási jogosultságánál, éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét átviheti a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire.
- (4) A tagállamok az adott évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultságának legfeljebb 5 %-át átadhatják valamely másik tagállamnak. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés szempontjából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.
- (5) Az a tagállam, amelynek egy adott évi felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátása – az e cikk (1)–(4) bekezdése és a 6. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok igénybevételének figyelembevételével – kisebb az adott évi éves kibocsátási jogosultságánál, éves kibocsátási jogosultságának e fennmaradó részét átadhatja más tagállamoknak. Az átvevő tagállam ezt a mennyiséget a 9. cikk szerinti megfelelés szempontjából akár az adott évre, akár a 2030-ig tartó időszak későbbi éveire felhasználhatja.
- (5a) A tagállamok a (4) és (5) bekezdés szerinti jogosultságátadásból eredő bevételeket az éghajlatváltozás kezelésére használhatják fel az Unióban vagy harmadik országokban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett intézkedésekről.
- (5b) Az e cikk (4) és (5) bekezdése szerinti átadások az átadó tagállamban végrehajtott, a fogadó tagállam által ellentételezett, az éghajlatváltozás mérséklését célzó projektek vagy programok keretében is megvalósulhatnak; a végrehajtás során el kell kerülni a kétszeres elszámolást és biztosítani kell a nyomonkövethetőséget.
- (6) A tagállamok az e rendelet 9. cikke szerinti megfelelés szempontjából mennyiségi korlátozás nélkül – de a kétszeres elszámolás kizárásával – felhasználhatják a 2003/87/EK irányelv 24a. cikkének (1) bekezdése alapján kiadott, projektekből származó kereteket.

Az uniós kibocsátáskereskedelmi egységek mennyiségének csökkentésével egyes tagállamok által igénybe vehető rugalmasság

- (1) A II. mellékletben felsorolt tagállamok [...] az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben nyilvántartott kibocsátási egységek közül az e rendelet szerinti megfelelés szempontjából együttesen figyelembe véve legfeljebb 100 milliót törölhetnek. A törléseket a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének megfelelően az érintett tagállam árverésre bocsátandó mennyiségeiből kell végrehajtani.
- (2) A II. mellékletben felsorolt tagállamok 2019. december 31-ig bejelentik a Bizottságnak, ha a 9. cikk szerinti megfelelésük céljából szándékukban áll élni az e cikk (1) bekezdésében említett, az uniós kibocsátáskereskedelmi egységekre vonatkozóan a II. mellékletben a 2021–2030-ig tartó időszak minden éve tekintetében az érintett tagállamok számára egyenként megadott százalékos arányig igénybe vehető korlátozott törlési jogukkal. A II. mellékletben felsorolt tagállamok ezen időszak alatt kétszer, 2024-ben és 2027-ben lefelé módosíthatják a korábban bejelentett százalékos arányt. Ezen esetben e határozatukról 2024. december 31-ig, illetve szükség esetén 2027. december 31-ig értesítik a Bizottságot.
- (3) Valamely tagállam kérésére a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő ([...], „központi tisztviselő”) legfeljebb az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett teljes mennyiségnek megfelelő összeget figyelembe veszi az adott tagállam e rendelet 9. cikke szerinti megfelelése szempontjából. Az uniós kibocsátáskereskedelmi egységekre rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott mennyiségének egytizedét – a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése alapján – a 2021-től 2030-ig tartó időszak minden egyes éve vonatkozásában törölni kell az adott tagállam tekintetében.
- (4) Amennyiben valamely tagállam e cikk (2) bekezdésével összhangban értesítette a Bizottságot arról, hogy módosítani kívánja a korábban bejelentett százalékos arányt, a tagállam vonatkozásában ennek megfelelően kisebb mennyiségű kibocsátási egységet kell törölni a 2026–2030, illetve a 2028–2030 időszak minden egyes éve tekintetében.

Legfeljebb 280 millió, a kiirtott erdőterületekhez, az erdősített területekhez, a gazdálkodás alatt álló szántóterületekhez és a gazdálkodás alatt álló gyepterületekhez kapcsolódó nettó elnyelés további felhasználása

- (1) Amennyiben egy tagállam kibocsátása egy adott évben nagyobb az éves kibocsátási jogosultságánál, a(z) [LULUCF] rendelet 2. cikkében meghatározott „kiirtott erdőterület”, „erdősített terület”, „gazdálkodás alatt álló szántóterület” és „gazdálkodás alatt álló gyepterület” elszámolási kategóriák együtteséhez tartozó nettó összelnyelések és nettó összkibocsátások adott évi összegével megegyező mennyiség figyelembe vehető a tagállamnak az e rendelet 9. cikke szerinti megfelelése szempontjából, ha:
- a) a 2021-től 2030-ig tartó időszak összes éve vonatkozásában figyelembe vett mennyiségek összege nem nagyobb a tagállam vonatkozásában a III. mellékletben megadott maximális mennyiségnél;
 - b) a mennyiség a(z) [LULUCF] rendelet 4. cikke alapján a tagállam által teljesítendő követelményekhez képest többletet képez;
 - c) a tagállam a(z) [LULUCF] rendelet alapján nem vett át több nettó elnyelést más tagállamoktól, mint amennyit átadott; és
 - d) a tagállam teljesítette a(z) [LULUCF] rendelet követelményeit.
- (2) A Bizottság a „gazdálkodás alatt álló erdőterület” elszámolási kategória hozzájárulásának figyelembevétele érdekében e cikk 12. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása útján módosítja e cikk (1) bekezdését, amennyiben a(z) [LULUCF] rendelet 8. cikkének (6) bekezdése alapján végrehajtási jogi aktusok kerülnek elfogadásra [...] az erdőkre vonatkozó referenciaszinteknek a nemzeti erdőgazdálkodási tervek alapján történő naprakésszé tétele céljából.

8. cikk

Korrektíós intézkedések

- (1) Amennyiben a Bizottság úgy találja – az 525/2013/EU rendelet 21. cikke szerinti értékelés alapján és figyelembe véve az e rendelet 5–7. cikkében említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékot –, hogy valamely tagállamnak nem sikerült elegendő előrehaladást elérnie, az adott tagállam három hónapon belül korrektíós cselekvési tervet nyújt be a Bizottságnak, amelyben ismerteti:
 - a) azokat az intézkedéseket, amelyeket – a belföldi szakpolitikai eszköztár igénybevételével és az uniós fellépés végrehajtásával – végre kíván hajtani annak érdekében, hogy az e rendelet 4. cikke alapján fennálló kötelezettségeit teljesítse;
 - b) az intézkedések végrehajtásának menetrendjét, amelynek lehetővé kell tennie a végrehajtásban elért előrehaladás értékelését.
- (2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot minden ilyen jellegű cselekvési terv értékelésében.
- (3) A Bizottság – a tervek kézhezvételétől számított négy hónapon belül – véleményt adhat ki az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott tervekről.

9. cikk

A megfelelés ellenőrzése

- (1) A 2027. és a 2032. évben, ha egy tagállam felülvizsgált üvegházhatásúgáz-kibocsátása az időszak bármely évében – e cikk (2) bekezdésének, valamint az 5–7. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusok alkalmazása után – nagyobb az éves kibocsátási jogosultságánál:
 - a) a 11. cikk alapján elfogadott intézkedésekkel összhangban a tagállam rákövetkező évi kibocsátásértékét meg kell növelni az üvegházhatásúgáz-kibocsátásban többletként jelentkező, tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiség 1,08-szorosával; és

- b) mindaddig, amíg nem teljesíti e rendelet 4. cikkének követelményeit, a tagállam ideiglenesen nem adhatja át éves kibocsátási jogosultságának egyetlen részét sem másik tagállamnak. Ennek a tilalomnak a központi tisztviselő a 11. cikkben említett kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben érvényt szerez.
- (2) Ha egy tagállamnak a [LULUCF] rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátása akár a 2021-től 2025-ig, akár a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban nagyobb volt, mint az ugyanazon rendelet 12. cikke alapján meghatározott üvegházhatásúgáz-elnyelése, az érintett évek esetében a tagállam éves kibocsátási jogosultságát az ily módon többletként jelentkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás tonna szén-dioxid-egyenértékben kifejezett mennyiségével csökkenteni kell.

10. cikk

Kiigazítások

- (1) Minden egyes tagállam e rendelet 4. cikke szerinti éves jogosultságát ki kell igazítani annak érdekében, hogy tükrözze:
- a) [...] a 2003/87/EK irányelv 11. cikke alapján kiadott uniós kibocsátáskereskedelmi egységek számában az irányelv hatálya alá tartozó források körében bekövetkező változások nyomán végrehajtott kiigazításokat; összhangban az említett irányelv alapján elfogadott, a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervek végleges jóváhagyásáról szóló bizottsági határozatokkal [...];
- b) a 2003/87/EK irányelv 24. és 24a. cikke alapján kiadott uniós kibocsátáskereskedelmi egységek, illetve keretek számában a tagállamban megvalósított kibocsátáscsökkentésekre tekintettel végrehajtott kiigazításokat; és
- c) a 2003/87/EK irányelv 27. cikke alapján az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből kizárt létesítmények üvegházhatásúgáz-kibocsátásának megfelelő kibocsátási egységek számában végrehajtott kiigazításokat arra az időszakra, amelyre a kizárás vonatkozik.
- (2) Az e rendelet IV. mellékletében felsorolt tagállamok 2021. évi kibocsátási jogosultságát meg kell növelni az ugyanott megadott mennyiséggel.

- (3) A fentiek alapján kiigazított mennyiségeket a Bizottság közzéteszi.

10a. cikk

Biztonsági többlettartalék kivételes körülmények esetére a tagállamok számára

1. Az 1. cikkben említett uniós célkitűzés teljesítésének függvényében legfeljebb [100] millió tonna szén-dioxid-egyenértékű külön biztonsági tartalékot kell létrehozni az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben. A tartalék az 5., a 6. és a 7. cikkben előírt rugalmassági lehetőségeken túlmenően fog rendelkezésre állni [...].
2. A tagállamok abban az esetben vehetik igénybe az (1) bekezdésben említett tartalékot, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) az adott tagállam 2013-as piaci áron számított egy főre jutó GDP-je – az EUROSTAT 2016 áprilisában közzétett statisztikája szerint – az EU átlaga alatt volt;
 - b) a 2013 és 2020 közötti években az e rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban a halmozott kibocsátások nem érik el a 2013 és 2020 közötti évekre meghatározott éves halmozott kibocsátási jogosultság szintjét; és
 - c) a tagállam kimerítette az 5. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti rugalmassági mechanizmusokat, a lehető legnagyobb mértékben felhasználta a 7. cikk szerinti nettó összelnyelés lehetőségét, még akkor is, ha ez nem éri el a III. mellékletben megállapított szintet, nem élt annak lehetőségével, hogy más tagállamoknak az 5. cikk szerint nettó egységeket adjon át, és kibocsátásai ennek ellenére meghaladják a 2026–2030-as időszakra meghatározott éves kibocsátási jogosultságát.
3. A (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő tagállam legfeljebb a teljesítési hiánya mértékében további mennyiséget vehet igénybe a tartalékból a 9. cikk szerinti megfeleléshez. Ez a mennyiség nem haladhatja meg a tagállam a 2013–2020-as időszakban elért általános túlteljesítésének 20 %-át. Amennyiben a (2) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő valamennyi tagállamban ily módon létrejövő összes mennyiség meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott korlátozást, e tagállamok mindegyike számára arányosan csökkenteni kell a mennyiséget.

Az első albekezdésben meghatározott elosztást követően a tartalékban maradó összeget az érintett tagállamok között a hiány nagysága szerint arányosan kell elosztani, méghozzá úgy, hogy az egyes tagállamok által kapott összeg ne haladja meg a fennmaradó teljesítési hiányukat. Ez a mennyiség az egyes érintett tagállamok tekintetében az első bekezdésben említett százalékarányra is ráakódhat.

4. Az 525/2013/EU rendelet 19. cikkében említett, 2020-ra vonatkozó felülvizsgálat lezárta után a Bizottság közzéteszi az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett minden egyes tagállam tekintetében a (3) bekezdés első albekezdésének második mondatában említett maximális mennyiségeket.

11. cikk

A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék

- (1) A Bizottság a 12. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészíti e rendeletet annak érdekében, hogy az 525/2013/EU rendelet 10. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék segítségével biztosítsa az e rendeletről fakadó ügyletek pontos elszámolását az alábbiak tekintetében:
- a) éves kibocsátási jogosultságok;
 - b) az e rendelet 5–7. cikke szerinti rugalmassági mechanizmusok;
 - c) az e rendelet 9. cikke szerinti megfelelési ellenőrzés; és
 - d) az e rendelet 10. cikke szerinti kiigazítások;
 - e) az e rendelet 10a. cikke szerinti biztonsági tartalék.
- (1a) A központi tisztviselő automatikus ellenőrzést hajt végre az e rendelet alapján kezdeményezett összes ügyleten, és a szabálytalanságok megelőzése érdekében a szükséges esetekben letiltja az érintett ügyleteket.
- (2) Az (1) bekezdés a)–e) pontjában és az (1a) bekezdésben említett információkat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 7. cikk (2) bekezdésében és a 11. [...] cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ... [e rendelet hatálybalépésének időpontja] - től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt nem ellenzi a meghosszabbítást, úgy a felhatalmazás további ötéves időtartamra hallgatólagosan meghosszabbodik.
- (3) A 7. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk szerinti felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásáról haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 7. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját az 525/2013/EU rendelettel létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) E bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

14. cikk

Felülvizsgálat

- (1) E rendelet rendelkezéseit rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között a tagállami körülmények alakulását, a nemzetközi fejleményeket, valamint a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljainak megvalósítását szolgáló erőfeszítéseket.
- (2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentés formájában beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, valamint arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió átfogó 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az Unió és a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátásának szükséges mértékű csökkentéséhez, továbbá adott esetben javaslatokat terjeszthet elő ezekre vonatkozóan.

Az 525/2013/EU rendelet módosításai

Az 525/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) 2023-tól kezdődően [...] a(z) .../...európai parlamenti és tanácsi rendelet [erőfeszítés-megosztási rendelet] 2. cikkében meghatározott emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat az X–2-edik évre vonatkozóan, az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek megfelelően;”;

b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a jelentéseikben minden évben tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy szándékukban áll-e igénybe venni a [erőfeszítés-megosztási] rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusokat. A kapott információkat a Bizottság a tagállami jelentések kézhezvételét követő három hónapon belül a 26. cikkben említett bizottság rendelkezésére bocsátja.”.

2. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontja a következő [...] ponttal egészül ki:

„viii. 2023-tól kezdődően tájékoztatás a[z erőfeszítés-megosztási] rendeletről [...] fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében követett nemzeti szakpolitikájukról és az ezzel összefüggésben meghozott intézkedéseikről, valamint tájékoztatás azokról a tervezett további nemzeti szakpolitikákról és intézkedésekről, amelyek célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az említett rendeletben előírtnál nagyobb mértékű csökkentése [...] (a fenti 1. pont b) alpontjába került).”.

3. A 14. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) 2023-tól kezdődően az üvegházhatású gázok összkibocsátására vonatkozó előrejelzések, valamint külön becslések a 2003/87/EK irányelv és az [erőfeszítés-megosztási] rendelet hatálya alá tartozó kibocsátási forrásokból származó várható üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan;”.

4. A 21. cikk (1) bekezdése a következő [...] ponttal egészül ki:

„c) a[z erőfeszítés-megosztási] rendelet [...] 4. cikkében szereplő kötelezettségek. Az értékelésnél figyelembe kell venni az uniós szakpolitikák és intézkedések terén elért eredményeket, valamint a tagállamoktól származó információkat. Az értékelés keretében minden második évben azt is meg kell vizsgálni, hogy az Unió az addig elért haladás alapján várhatóan milyen pályát fut be a gazdaság teljes egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos uniós vállalást tartalmazó, a Párizsi Megállapodás megvalósítása érdekében vállalt tervezett nemzeti vállalás teljesítése terén, a tagállamok pedig várhatóan milyen pályát futnak be az említett rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése terén.”.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

*I. MELLÉKLET***AZ EGYES TAGÁLLAMOK 4. CIKKNEK MEGFELELŐ
ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZKIBOCSÁTÁS-CSÖKKENTÉSEI**

	Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak az egyes tagállamok számára a 2005-ös szinthez képest a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban 2030-ig előírt csökkentései
Belgium	-35 %
Bulgária	-0 %
Cseh Köztársaság	-14 %
Dánia	-39 %
Németország	-38 %
Észtország	-13 %
Írország	-30 %
Görögország	-16 %
Spanyolország	-26 %
Franciaország	-37 %
Horvátország	-7 %
Olaszország	-33 %
Ciprus	-24 %
Lettország	-6 %
Litvánia	-9 %
Luxemburg	-40 %
Magyarország	-7 %
Málta	-19 %
Hollandia	-36 %
Ausztria	-36 %
Lengyelország	-7 %
Portugália	-17 %
Románia	-2 %
Szlovénia	-15 %
Szlovákia	-12 %
Finnország	-39 %
Svédország	-40 %
Egyesült Királyság	-37 %

II. MELLÉKLET

TAGÁLLAMOK, AMELYEK A 6. CIKKNEK MEGFELELŐEN A KIBOCSÁTÁSKERESKEDELMI RENDSZERBEN NYILVÁNTARTOTT KIBOCSÁTÁSI EGYSÉGEK TÖRLÉSÉT EGY BIZONYOS HATÁRIG A MEGFELELÉS SZEMPONTJÁBÓL FIGYELEMBE VEHETIK

	A 2005-ös kibocsátásokhoz képest e rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott maximális arány
Belgium	2 %
Dánia	2 %
Írország	4 %
Luxemburg	4 %
Málta	2 %
Hollandia	2 %
Ausztria	2 %
Finnország	2 %
Svédország	2 %

III. MELLÉKLET

A KIIRTOTT ERDŐTERÜLETEKHEZ, AZ ERDŐSÍTETT TERÜLETEKHEZ, A GAZDÁLKODÁS ALATT ÁLLÓ SZÁNTÓTERÜLETEKHEZ ÉS A GAZDÁLKODÁS ALATT ÁLLÓ GYEPTERÜLETEKHEZ KAPCSOLÓDÓ NETTÓ ÖSSZELNYELÉS, AMELYET A TAGÁLLAMOK A 7. CIKKNEK MEGFELELŐEN A 2021 ÉS 2030 KÖZÖTTI IDŐSZAKBAN A MEGFELELÉS SZEMPONTJÁBÓL FIGYELEMBE VEHETNEK

	Maximális mennyiségek szén-dioxid-egyenértékben kifejezve (millió tonna)
Belgium	3,8
Bulgária	4,1
Cseh Köztársaság	2,6
Dánia	14,6
Németország	22,3
Észtország	0,9
Írország	26,8
Görögország	6,7
Spanyolország	29,1
Franciaország	58,2
Horvátország	0,9
Olaszország	11,5
Ciprus	0,6
Lettország	3,1
Litvánia	6,5
Luxemburg	0,25
Magyarország	2,1
Málta	0,03
Hollandia	13,4
Ausztria	2,5
Lengyelország	21,7
Portugália	5,2
Románia	13,2
Szlovénia	1,3
Szlovákia	1,2
Finnország	4,5
Svédország	4,9
Egyesült Királyság	17,8
Összesen legfeljebb:	280

IV. MELLÉKLET

A 10. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINTI ÖSSZES KIIGAZÍTÁS

	A 10. cikk (2) bekezdése szerinti összes kiigazítás szén-dioxid-egyenértékben kifejezve (tonna)
Bulgária	1602912
Cseh Köztársaság	4440079
Észtország	145944
Horvátország	1148708
Lettország	547061
Litvánia	2165895
Magyarország	6705956
Lengyelország	7456340
Portugália	1655253
Románia	10932743
Szlovénia	178809
Szlovákia	2160210